

08 octombrie 2013

(d) în cadrul negocierii acordului ar trebui analizate modalități de canalizare a ajutorului pentru dezvoltare prevăzut în FED pentru această zonă prin intermediul FFA, întrucât țările ACP din Pacific nu dispun de resursele umane și tehnice pentru a putea utiliza aceste fonduri în mod adecvat;

17. subliniază că, într-o ultimă etapă a acestui proces, ar trebui să se ajungă la o abordare exclusiv regională, respectiv la un acord multilateral de colaborare în sectorul pescuitului cu țările semnatare ale APE, care să permită accesul flotei Uniunii la ZEE ale acestor țări;

18. recomandă Comisiei ca, la revizuirea Acordului de la Cotonou, să ia în considerare această strategie în domeniul pescuitului pentru regiunea Pacificului, precum și caracteristicile specifice statelor insulare;

19. subliniază necesitatea ca Parlamentul să fie implicat în mod corespunzător atât în procesul de pregătire și negociere, cât și în monitorizarea și evaluarea pe termen lung a funcționării acordurilor bilaterale, în conformitate cu dispozițiile TFUE; insistă ca Parlamentul să fie informat imediat și pe deplin, la fel ca în cazul Consiliului, pe parcursul tuturor etapelor procedurii legate de APP, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE; își reafirmă convingerea că Parlamentul ar trebui să fie reprezentat de observatori în cadrul reuniunilor comune ale comisiilor prevăzute de acordurile din domeniul pescuitului; insistă asupra faptului că la aceste reuniuni ar trebui să participe și observatori din partea societății civile, inclusiv reprezentanți din sectorul pescuitului ai UE și ai țărilor terțe;

o

o o

20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă.

P7_TA(2013)0403

Restricțiile în domeniul pescuitului și apele teritoriale în Marea Mediterană și în Marea Neagră – metode de soluționare a conflictelor

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2013 referitoare la restricțiile în domeniul pescuitului și apele teritoriale în Marea Mediterană și în Marea Neagră – metode de soluționare a conflictelor (2011/2086(INI))

(2016/C 181/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 (UNCLOS),
- având în vedere Acordul din 1995 de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 privind conservarea și gestionarea stocurilor transzonale de pești și a stocurilor de pești mari migratori,
- având în vedere Codul de conduită pentru un pescuit responsabil al Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO), adoptat în octombrie 1995 în cadrul Conferinței FAO,
- având în vedere Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București, în aprilie 1992,

08 octombrie 2013

- având în vedere Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă mediteraneene, precum și protocoalele sale, semnată la Barcelona, în februarie 1976, și modificată la Barcelona, în iunie 1995,
- având în vedere planul de acțiune strategic pentru protecția și reabilitarea mediului din Marea Neagră, adoptat la Sofia în aprilie 2009,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) ⁽¹⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei pentru o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim și managementul integrat al zonelor costiere (COM(2013)0133),
- având în vedere [partea a VII-a privind politica externă] din Regulamentul (UE) nr. [...] /2013 al Parlamentului European și al Consiliului din [...] privind politica comună în domeniul pescuitului ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie a Uniunii Europene pentru Marea Neagră ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2011 referitoare la gestionarea actuală și viitoare a pescuitului în Marea Neagră ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la dimensiunea externă a politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 10 octombrie 2007, intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575),
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă integrată (PMI) – Evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene către Consiliu și Parlamentul European din 11 septembrie 2009 intitulată „Spre o politică maritimă integrată pentru o mai bună guvernare în Marea Mediterană” (COM(2009)0466),
- având în vedere politica europeană de vecinătate și instrumentele de finanțare conexe,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 8 septembrie 2010, intitulată „Cunoașterea mediului marin 2020 – date și observații privind mediul marin pentru o creștere inteligentă și durabilă” (COM(2010)0461),
- având în vedere programul IEVP de cooperare transfrontalieră „Bazinul maritim mediteranean” 2007–2013, adoptat de Comisie la 14 august 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 13 septembrie 2012, intitulată „Creșterea albastră: oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim” (COM(2012)0494),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁽²⁾ A se vedea documentul Consiliului nr.

⁽³⁾ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 81.

⁽⁴⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 37.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0461.

⁽⁶⁾ JO C 70 E, 8.3.2012, p. 70.

08 octombrie 2013

— având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0288/2013),

- A. întrucât, până în 2025, dezvoltarea urbană în regiunea mediteraneană ar putea atinge un nivel de 60 %, cu o treime din populație concentrată în zonele de coastă, fapt care ar duce la o dublare a cererii de apă și de resurse de pescuit;
- B. întrucât 30 % din traficul maritim mondial are loc în Marea Mediterană;
- C. întrucât Marea Mediterană și Marea Neagră au caracteristici specifice din punct de vedere oceanografic, al pescuitului, al mediului și socio-economic;
- D. întrucât gestionarea zonelor maritime și de coastă este complexă și implică diferite autorități private și publice;
- E. întrucât bazinele Mării Mediterane și Mării Negre au o rată de reînnoire a apei foarte scăzută (80-90 de ani, respectiv 140 de ani), fiind astfel extrem de sensibile la poluarea marină;
- F. întrucât aproximativ 75 % din stocurile de pește din Marea Mediterană sunt supraexploatate;
- G. întrucât regimurile juridice de reglementare a accesului navelor la zonele de pescuit naționale diferă în funcție de naționalitatea navei,
 - 1. își exprimă îngrijorarea cu privire la intensificarea concurenței pentru stocuri și resurse marine mai puține, fapt care determină tensiuni și posibile litigii la nivel regional între statele de coastă cu privire la zonele maritime; în acest context, solicită eforturi mai mari la nivel regional, național și la nivelul UE în vederea unei mai bune reglementări a accesului la resurse;
 - 2. îndeamnă toate statele cu ieșire la mare să își intensifice eforturile de eliminare treptată a pescuitului excesiv în Marea Mediterană și Marea Neagră, întrucât diminuarea stocurilor de pește va crește potențialul de conflicte în această regiune;
 - 3. este ferm convins că soluționarea pașnică a disputelor legate de zonele maritime și de delimitarea frontierelor maritime, în conformitate cu drepturile și obligațiile statelor membre și ale țărilor terțe în temeiul legislației UE și a dreptului internațional, în special al Convenției ONU asupra dreptului mării, reprezintă un element esențial al bunei guvernante a oceanelor;
 - 4. este de opinie că gestionarea resurselor marine din Marea Mediterană și Marea Neagră presupune un grad mai ridicat de coeziune și cooperare între statele membre de coastă implicate; subliniază rolul important al cooperării bilaterale și al acordurilor internaționale, dat fiind faptul că majoritatea statelor de la Marea Neagră și Marea Mediterană nu sunt state membre ale UE și deci nu sunt obligate să respecte legislația UE;
 - 5. salută rolul Comisiei în promovarea unui dialog mai solid și mai structurat cu statele nemembre riverane Mării Mediterane și Mării Negre în vederea gestionării stocurilor comune din aceste bazine; încurajează Comisia să își intensifice eforturile în acest sens, adoptând o abordare regională;
 - 6. consideră că gestionarea resurselor marine din regiunea Mării Mediterane și a Mării Negre prezintă oportunități pentru relațiile internaționale și pentru o guvernare eficientă în regiune;
 - 7. subliniază faptul că concurența pentru niveluri reduse de stocuri de pește și resurse marine poate deveni o sursă de neînțelegeri cu țările terțe; îndeamnă UE și statele membre să colaboreze pentru a asigura monitorizarea, controlul, securitatea și siguranța apelor de coastă și teritoriale, a zonelor economice exclusive (ZEE), a platoului continental, a infrastructurii maritime și a resurselor marine; remarcă faptul că UE ar trebui să mențină un profil politic înalt în această privință și ar trebui să încerce să prevină un dezacord la nivel internațional;

08 octombrie 2013

8. îndeamnă UE să își utilizeze resursele diplomatice pentru a promova un dialog între statele membre și țările terțe cu scopul de a se asigura că acestea apreciază principiile politicii europene comune în domeniul pescuitului și de a monitoriza respectarea normelor acesteia; subliniază că, în special țările candidate la aderarea la UE ar trebui să respecte principiile politicii UE în domeniul pescuitului, precum și legislația UE și internațională relevantă aplicabilă activităților de pescuit;
9. remarcă faptul că, dintre cele 21 de state mediteraneene, trei nu au semnat și nu au ratificat UNCLOS; solicită Comisiei să îndemne țările respective, în special țările candidate la aderarea la UE, să devină părți la convenție și să pună în aplicare UNCLOS ca parte integrantă a cadrului normativ al UE privind afacerile maritime;
10. invită Comisia și țările terțe să dezvolte o abordare regională privind conservarea rezervelor de pește și pescuitul în apele Mării Mediterane și Mării Negre, ținând seama de dimensiunea transfrontalieră a pescuitului și de caracterul migrator al unor specii; subliniază, în această privință, rolul semnificativ al Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) în ceea ce privește asigurarea unor condiții de concurență echitabile și ca for regional pentru asigurarea unui pescuit durabil în Marea Neagră;
11. subliniază necesitatea protejării mediului și a dezvoltării sustenabile a acestor bazine, precum și a unor eforturi sporite pentru guvernanța și controlul resurselor marine, în conformitate cu dreptul internațional – în special UNCLOS – pentru a contribui la o mai bună protecție a mediului în zonele de coastă și marine;
12. consideră că politica maritimă integrată, în special amenajarea spațiului maritim, poate juca un rol central în prevenirea conflictelor dintre statele membre ale UE, precum și cu țările terțe;
13. încurajează statele membre să introducă managementul integrat al zonelor costiere și amenajarea spațiului maritim – în ceea ce privește generarea de energie eoliană offshore, instalarea de cabluri și conducte subacvatice, transportul maritim, pescuitul și acvacultura, precum și crearea de zone de repopulare – în cadrul Strategiei pentru creșterea albastră și în cadrul acordurilor existente cu țările vecine, inclusiv cu țările terțe care au ieșire la aceeași mare regională;
14. încurajează stabilirea unor zone maritime, în special a zonelor economice exclusive și a zonelor maritime protejate, ceea ce nu doar va îmbunătăți conservarea rezervelor de pește și gestionarea în afara apelor teritoriale, ci va și promova resursele de pescuit sustenabile, va facilita controlul și combaterea pescuitului INN (ilegal, nedeclarat și nereglementat), îmbunătățind totodată gestionarea resurselor marine în aceste bazine; subliniază faptul că este necesar ca UE să ofere statelor membre îndrumare, coordonare și sprijin adecvat în această privință;
15. invită Comisia să analizeze în continuare aceste aspecte în vederea asigurării coerenței domeniilor relevante de politică a UE, în special politica comună în domeniul pescuitului (PCP) și politica maritimă integrată, și să promoveze această coerență și condiții de concurență echitabile atât în cadrul UE, cât și cu țările partenere vecine, prin consolidarea cooperării și a dialogului;
16. subliniază importanța evaluării stocurilor și solicită o mai bună cooperare între institutele științifice din ambele bazine, inclusiv schimburi de date științifice și partajarea de informații; consideră că UE ar trebui să promoveze, să stimuleze și să faciliteze cooperarea și lucrările comune între echipele științifice din UE și omologii acestora din celelalte țări terțe implicate; salută, în acest sens, inițiativa „Cunoașterea mediului marin 2020”, care își propune să pună datele privind mediul marin la dispoziția unui număr mare de părți potențial interesate, inclusiv a organismelor publice, industriale, educaționale și de cercetare și a societății civile;
17. solicită un sistem îmbunătățit pentru monitorizarea, controlul și supravegherea activităților de pescuit într-o perspectivă integrată destinată să consolideze conservarea ecosistemului din ambele bazine, în conformitate cu legislația UE și cu dreptul internațional, în special UNCLOS, contribuind astfel la exploatarea sustenabilă pe termen lung a stocurilor de pește și la combaterea pescuitului INN într-o manieră mai eficientă;
18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.